

SWEDISH - PERSIAN

ETT FÖRSTA MAJ I ENIGHETENS OCH ORGANISERINGENS TECKEN;
TILLSAMMANS MED DET ARBETANDE FOLKET I EN RÄTTFÄRDIG KAMP!

Den första maj är arbetarklassens internationella dag för enighet och solidaritet. En dag för gemensam kamp mot alla sorters exploatering och förtryck under det kapitalistiska systemet.

Idag firar vi första maj, medan det kapitalistiska systemets gemensamma front mot arbetarklassen och majoriteten av de förtryckta människorna i världen reses ännu tydligare.

Den har redan resulterat i ännu mer arbetslöshet och höga priser, så att det blivit allt svårare för människor att säkra sin grundläggande försörjning och täcka sina levnadsomkostnader.

Statens astronomiska stölder från folkets välfärd och minskade hänsyn till de sociala behoven sker samtidigt som enorma summor spenderas på militär upprustning.

De centrala kraven från världens arbetare i år är en enad och organiserad kamp för att slå tillbaka statens makt och den giriga socioekonomiska politik den bedriver.

Under de senaste månaderna har vi sett arbetarkamp mot denna politik uppstå i form av protester och strejker i världens alla hörn, inte minst i Paris, London och runtom i Indien.

När det iranska nya året inleddes i mars 2023 fortsatte industriarbetare, lärare, vårdpersonal och pensionärer sina protester på gatorna och strejker på arbetsplatserna för att trygga sina försörjningsmöjligheter, bekämpa den ökande fattigdomen och den höga inflationen, samt göra motstånd mot den härskande kapitalistiska klassen och "den islamiska republikens" falska anklagelser mot politiska och fackliga kämpar, vilka resulterat i tusentals arresteringar, fängslanden, mord och spårlöst försvinnande av människorna under de senaste fyra decennierna.

Efter det brutala mordet på den 22-åriga kurdiska kvinnan Mahsa (Jina) Amini av den "islamiska moralpolisen" i september 2022 inleddes en ny våg av folkligt uppror mot ojämställdheten i form av könsdiskriminering och kvinnoförtryck under den revolutionära parollen "Kvinna-Liv-Frihet", en våg som fortfarande pågår.

Den här framgångsrika rörelsen mot det styrande kvinnofientliga systemet med dess reaktionära sharialagar engagerade många unga modiga människor oavsett könsidentitet och spred sig snabbt i hela det iranska samhället, och fick även global uppmärksamhet och stöd.

Detta självorganiserade folkuppror (liksom de tidigare åren 2017 och 2019, med syftet att störta den härskande islamiska staten i dess helhet) skedde på grundval av dels brist på frihet och mänskliga rättigheter och dels på grund av den orättvist socioekonomiska fördelningspolitiken, vilken bland annat har skapat ökande fattigdom och misär, arbetslöshet och bostadslöshet.

Den radikala samhällspolariseringen både i Iran och utanför landet tvingade de politiska högerkrafterna att förgäves försöka stoppa revolutionen med några reformistiska programpunkter och uttalanden för att framställa folkets krav som begränsade endast till att gälla tvånget för kvinnor att bära "hijab".

Man valde att förlita sig på de kapitalistiska supermakternas inblandning för att få till ett skifte uppifrån.

Men mot en sådan situation har tjugo aktiva fackföreningar och civila organisationer publicerat en sociopolitisk plattform om minimikraven gällande kollektiv kampvilja för det arbetande folkets gemensamma deltagande underifrån.

Under de senaste månaderna har vi sett breda protester och strejker inom olje- och gasindustrin, i petrokemiska fabriker, i gruvindustrin, i koppar- och stålverken, med mera, i flera av landets regioner.

De kräver bland annat: Försörjningsmöjlighet för alla, fri hälso- och sjukvård, gratis utbildning och sociala friheter, ... under slagordet "Länge leve solidariteten mellan arbetare, arbetslösa och pensionärer"!

Ner med den fascistiska islamistregimen i Iran!

Omedelbar och villkorslös frigivning av de politiska fångarna!

Länge leve friheten, jämlikheten och demokratin!

Länge leve första maj, dagen för enighet och solidaritet mellan världens arbetare!

- Iransk-svenska Arbetarsolidariteskommittén
- Kommittén för Solidaritet med den pågående kampen i Iran
- Iranska Solidaritetsrådet för Rojava i Stockholm
- Federation of Anarchism Era (Media Section)

1 maj 2023

اول ماه مه؛ نشانه ای از اتحاد و سازماندهی همراه با کارگران در یک مبارزه ی عدالت خواهانه است!

اول ماه مه روز جهانی اتحاد و همبستگی طبقه کارگر و روز مبارزه ی مشترک علیه هرگونه ستمگری و استعمار سیستم سرمایه داری می باشد.

امروز یازدهم اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ را در حالی جشن می گیریم که جبهه مشترک نظام سرمایه داری علیه طبقه کارگر و اکثریت مردم ستمدیده ی جهان با وضوح بیشتری صف آرائی می کند و این امر، بیش از پیش مُنجر به افزایش بیکاری و بالارفتن قیمت ها شده است تا جائی که تأمین معیشت اولیه و تضمین هزینه های زندگی را برای مردم دشوارتر کرده است. نُزدی های نجومی دولت از صندوق رفاه مردم و کاهش توجه به نیازهای اجتماعی و در عوض، همزمان با صرف مبالغ هنگفتی از بودجه ها برای فراهم آوردن تسلیحات نظامی انجام می پذیرد.

مطالبات اصلی کارگران جهان در سال جاری، مبارزه ی متحد و سازمان یافته برای به عقب راندن قدرت دولت و سیاست های اجتماعی-اقتصادی حریصانه ی آن است. در ماه های اخیر شاهد بروز مبارزات کارگری علیه این گونه سیاست ها در شکل اعتراضات و اعتصابات در گوشه و کنار جهان به ویژه در پاریس، لندن و هند بوده ایم.

با آغاز سال نو ۱۴۰۲ در ایران، کارگران بخش صنعتی، آموزگاران، کارکنان خدمات بهداشتی - درمانی و بازنشستگان دست به اعتراضات خیابانی و اعتصابات در محل کار برای تأمین معیشت روزانه خود زده و به مبارزه با فقر فزاینده، تورّم بالا و مقاومت در مقابله با طبقه سرمایه داری حاکم ادامه می دهند. اتهامات واهی امنیتی "جمهوری اسلامی" بر علیه مبارزین سیاسی و صنفی مُنجر به دستگیری، زندان، اعدام و ناپدید شدن هزاران انسان در طول چهار دهه ی گذشته شده است.

پس از به قتل رسیدن وحشیانه ی مهسا (ژینا) آمینی، زن ۲۲ ساله کورد توسط «گشت ارشاد اسلامی» در شهریور ماه ۱۴۰۱، موج جدیدی از خیزش مردمی بر علیه نابرابری ها در قالب تبعیض جنسیتی و سرکوب زنان، در زیر شعار انقلابی «زن-زندگی-آزادی» آغاز گردید که هنوز هم ادامه یافته است.

این جنبش پیش رونده بر علیه سیستم زن ستیز حاکم با اجرای قوانین شرعی - ارتجاعی، موفق گردید جوانان شجاع بسیاری را بدون توجه به هویت جنسیتی به جانب خود جذب نماید که به سرعت در سراسر جامعه ایران گسترش یافت و همچنین مورد توجه و پشتیبانی جهانی قرار گرفت.

این قیام مردمی خودسازماندهی شده (همانند سال های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۸ با هدف قراردادن سرنگونی کامل دولت اسلامی حاکم) از یک سو، بر پایه ی فقدان آزادی و حقوق انسانی و از جانب دیگر به دلیل ناعدالتی های اقتصادی - اجتماعی در چگونگی توزیع منابع ثروت که باعث ایجاد فقر و فلاکت روزافزون، بیکاری و بی خانمانی شده، شکل گرفته است.

فُطب بندی شدن رادیکال اجتماعی چه در ایران و چه در خارج از کشور، نیروهای راست سیاسی را وادار نمود تا با صدور بیانیه ها و ارائه ی برخی از برنامه های اصلاح طلبانه، از یک طرف تلاش مذبحانه ای در جهت توقف انقلاب نمایند و چنین وانمود کنند که گویا خواسته های مردم، تنها برای آزادی پوشش اجباری بوده و از سوی دیگر خواهان تغییر حکومت از بالا با تکیه بر مُداخله ی ابر قدرت های سرمایه داری می باشند. اما در برابر چنین وضعیتی، بیست تشکل فعال صنفی و مدنی نیز، یک پلتفرم سیاسی - اجتماعی منتشر کردند که در آن مطالبات الزامی حداقلی بر اساس اراده ی جمعی و مبارزه ی مشترک زحمتکشان در کف جامعه و از جمله: امکان تأمین معاش روزانه برای همه، مُراقبت های بهداشتی - درمانی رایگان، آموزش رایگان و آزادی های اجتماعی، ... مطرح گردیده است.

در طول ماه‌های اخیر ما شاهد اعتراضات و اعتصابات گسترده ی کارگران در صنعت نفت و گاز، پتروشیمی، صنایع معدنی، کارخانه‌های مس و فولاد و غیره در چندین منطقه ی کشور با شعار "زنده باد همبستگی کارگران، بیکاران و بازنشستگان!" بوده ایم.

سرنگون باد دولت اسلامگرای فاشیستی حاکم بر ایران!

زندانیان سیاسی بدون قید و شرط و فوری آزاد باید گردند!

زنده باد آزادی، برابری و دموکراسی!

پایدار باد اوّل ماه مه، روز اتحاد و همبستگی سراسری کارگران جهان!

- کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد

- کمیته همبستگی با مبارزات جاری در ایران

- شورای همبستگی ایرانیان با روژاوا در استکهلم

- فدراسیون عصر آنارشسیم (بخش رسانه)

یازدهم اردیبهشت ماه ۱۴۰۲